

maal at fremme arbejdsløses Højskoleophold i denne Vinter.

Jeg vil endnu gerne sige, at selv om de Ændringsforslag, som vi har tilladt os at stille, skulde blive gennemført, er vi fra vor Side selvfølgelig ikke blinde for, at der kan rettes megen Kritik mod dette Lovforslag lige overfor det Spørgsmaal: Hvor meget vil disse Nødhjælpsarbejder kunne faa at betyde? Thi det er rigtigt, som det er blevet sagt fra vor Side, at disse Nødhjælpsarbejder er i alt for ringe Grad organiseret nu. Jeg nævnte under Forslagets første Behandling, at med de Nødhjælpsarbejder, som er foreslaaet af den højtærede Regering, vil der kun være Tale om en 5 000—6 000 Arbejders Beskæftigelse i et halvt Aar. Jeg er klar over, at der ogsaa paa et andet Punkt kan rettes Kritik overfor Loven, som den saa vil komme til at se ud, idet man vilde kunne sige: Ja, men denne Lov giver jo slet ingen Sikkerhed for, at de nødvendige Midler vil være til Stede, for at denne Lov kan faa den Betydning, som vi alle ønsker, at den skal faa. Forholdet vil efter dette Lovforslag være det, at hvis denne Arbejdsløshed fortsættes eller viser sig stigende i den kommende Tid, saa vil vi, naar vi er kommet gennem Januar Kvartal, opleve, at Krisefonden paa det nærmeste er tom, og saa vil Spørgsmaalet om denne Lovs videre Udførelse i Praksis være afhængigt af de Midler, som Regeringen paa anden Maade mener at kunne stille til Raadighed.

Derfor siger jeg: Vi fra vor Side er ikke blinde for, at der kan rettes berettiget Kritik mod dette Forslag selv med vore Ændringer, og jeg nævner dette, for at der ikke skal brede sig en falsk Tryghedsfølelse af, at naar vi gennemfører dette Forslag, er der fra det offentliges Side gjort, hvad der er nødvendigt for at sætte Arbejder i Gang. Men vi mener, at hvis disse Ændringsforslag, som jeg her har omtalt, bliver gennemført, kunde denne Lov dog anvendes, saa var der dog Mulighed for i Enighed at arbejde paa det Grundlag med god Villie fra alle Sider. Derimod kan jeg ikke se rettere end, at hvis Flertallet benytter sin Magt i dette og det andet høje Ting til at gennemføre Lovforslaget i den højtærede Ministers Affattelse med de af Flertallet foreslaaede Ændringer, vil Loven komme til at virke som et socialt Kampsignal, som vil blive fulgt af Kiv og Strid og Uro paa det Punkt, hvor Nationen burde kunne samle sig i Fællesfølelse overfor den haarde Tid, som vi sikkert gaar i Møde. Og jeg vil tillade mig at sige, at jeg endnu ikke tror, det vil være muligt for

Flertallet her i Rigsdagen at opretholde sit Standpunkt under denne Sags videre Behandling.

Hermed skal jeg anbefale de Ændringsforslag, som er stillet fra vor Side.

Kayser: Flertallets ærede Ordfører (Lillelund) sagde, at der var holdt en Række Møder i Udvalget, og at der havde været Udsigt til Enighed. Det var ogsaa paa et vist Tidspunkt sivet ud, at det vilde lykkes at naa til Enighed i Udvalget. Det endte imidlertid med, at Partierne, som den ærede Ordfører sagde, gik tilbage til deres oprindelige Særstandpunkter og uddybede disse. Derved er Partierne kommet saa langt fra hinanden som muligt. Dette finder jeg overmaade beklageligt; thi jeg deler den Anskuelse, at det vilde have været af overordentlig stor Betydning, om der havde kunnet opnaas Enighed om dette Lovforslag. Da det nu ikke er Tilfældet, maa jeg i Henhold til mine Udtalelser ved Sagens første Behandling slutte mig til Flertallet, hvis Ændringsforslag alle er af en saadan Beskaffenhed, at jeg kan tilraade mine Meningsfæller at stemme for dem. Bestemmelserne om Dannelsen af Arbejdsløshedsfonden foreslaas ændret paa en saadan Maade, at jeg kan finde dem rimelige, idet de har mistet den ensidige Karakter, som de oprindeligt havde, og har faaet en mere almindelig Karakter. Med Hensyn til et andet Punkt, hvorom der synes at herske betydelig Uenighed, nemlig Kontrollkortene, er det min Opfattelse, at Bestemmelserne herom vil faa meget stor praktisk Betydning.

Flertallets Ændringsforslag kan jeg altsaa slutte mig til, og jeg skal indskrænke mig til at anbefale mine Meningsfæller at stemme for dem.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard gjorde mig den Fornøjelse og, jeg kan tilføje, den Ære at citere en Udtalelse, jeg fremsatte ved Finanslovens første Behandling. Jeg vedkender mig i et og alt denne Udtalelse og fastholder de Tanker, der derigennem er fremsat; men naar det ærede Medlem i disse Udtalelser vil se en Tilslutning til de Ændringsforslag, det radikale Parti har stillet angaaende Arbejdsgivernes Bidrag, hvorefter Bidragspligt først indtræder ved Beskæftigelse af mere end 3 Arbejdere, maa jeg protestere derimod. Jeg skal tillade mig at oplæse nogle Linier af den Tale, jeg holdt ved den paagældende Lejlighed. Jeg sagde bl. a.: „Det er til Lønarbejderformen indenfor vort